

1. Há - lát a - dunk, jó Is - te - nünk,
Hogy ki - ren - del - ted é - te - lünk,
Add, hogy tes - tünk táp - lál - tas - sék,
Ne - ved mi - köz - tünk ál - das - sék.

2. De nem csupán kenyérrrel él
Az ember, míg e testben él;
Isten beszéde a kenyér,
Mely minden másnál többet ér.
3. Táplálj hát azzal bennünket,
Töltsed be szívünk s lelkünket,
Így akkor testünk, lelkünk él,
Hálával magasztal, dicsér!